

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Butucel Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Meriacri Petru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.09.2017 – 21.12.2017 (prima instanță);
2. 27.02.2018 – 28.11.2018 (instanța de apel);
3. 04.02.2019 – 18.06.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 21 decembrie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală:

Butucel Alexandru XXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art. 85, 87 Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 21.12.2017 și pedeapsa condiționată stabilită prin sentința din 14.06.2016 – se execută de sine stătător.

Meriacri Petru XXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu privarea de dreptul de a exercita

activitate în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, pe un termen de 3 ani.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea pedepsei cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 20 iunie 2017, aproximativ la 23:40, de către echipajul MAI 1046, pe stradela Călărași 67, mun. Chișinău, au fost stopați Butucel Alexandru și Meriacri Petru având asupra sa o cutie metalică, forma rotundă, în care se afla o masă vegetală, uscată și mărunțită, de culoare roșietică, cu un miros specific, care, ulterior a fost ridicată și supusă expertizării.

Conform raportului de constatare tehnico - științifică nr. 34/12/1-R-4227 din 03.08.2017, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare roz - gălbuie cu miros specific, ridicată de la cet. Butucel Alexandru, este îmbibată cu MMB(N)-BZ-F, care se atribuie la substanțele psihotrope. Cantitatea substanței psihotrope (masa vegetală îmbibată cu substanța psihotropă MMB(N)-BZ-F) constituie 0,462 gr. Conform Hotărârii Guvernului nr.1088 din 05.10.2004, substanța „MMB(N)-BZ-F” reprezintă substanță psihotropă neutilizată în scopuri medicale, fiind inclusă în tabelul nr.1, lista nr. 2. Potrivit Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, 0,462 gr. MMB(N)-BZ-F constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, acțiunile lui Butucel Alexandru și Meriacri Petru au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică *păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Furtuna Victor, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Butucel Alexandru să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

Conform art. 84 alin. (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa aplicată lui Butucel Alexandru, a adăuga pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 iunie 2016, stabilindu-i în total prin cumul parțial al pedepselor, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul farmaceutic și de a ocupa funcții de administrare în societățile comerciale legate de comerț pe un termen de 3 ani.

Meriacri Petru să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de

închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activității în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului s-a invocat că, pedeapsa aplicată este greșit individualizată, neproportională faptei și pericolului social al infractorului, iar aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege în baza art. 79 Cod penal lui Butucel Alexandru și suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal lui Meriacri Petru, este lipsită de temei juridic și neargumentată, prima instanță nu a ținut cont de faptul că Butucel Alexandru, prin sentința Judecătorie Buiucani, mun. Chișinău din 14 iunie 2016, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, respectiv la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - 20 iunie 2017, se afla în termen de probă, nu a ținut cont de prevederile art. 90 alin. (11), art. 79 alin. (1) Cod penal și hotărîrea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, ne-fiind stabilite careva circumstanțe excepționale ale cauzei care ar permite stabilirea unei pedepse cu amendă, ce este sub limita stabilită de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

În ce privește suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal, lui Meriacri Petru, apelantul a menționat că prima instanță nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane, aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal, va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare și de către alte persoane, pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal, care este cea mai blîndă pedeapsă prevăzută la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, numai îl va favoriza pe inculpat să săvârșască pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în speță, nu creează inculpatului careva incomodități și doar îl instigă pe acesta de a mai comite infracțiuni, doar pe viitor să fie mai prudent și să nu comită „greșelile” care le-a comis și datorită cărora acțiunile acestuia au fost deconspirate, în cadrul examinării acestei cauze penale nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatului Meriacri Petru să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința, pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Butucel Alexandru, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

În baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe s-a adăugat parțial la pedeapsa numită lui Butucel Alexandru, partea neexecută a pedepsei principale și celei complementare stabilite prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 14.06.2016 și i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare în societățile comerciale legate de comerț pe un termen de 1 an și cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

În rest s-au menținut prevederile sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că inculpații au săvârșit infracțiunea încriminată.

Instanța de apel a menționat că, nu s-a constatat vreun temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre în privința lui Meriacri Petru, iar pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, motiv pentru care instanța de apel a menținut aplicarea art. 90 Cod penal față de inculpatul Meriacri Petru și respinge solicitarea acuzatorului de stat de aplicare a unei pedepse mai aspre față de Meriacri Petru.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului Butucel Alexandru, instanța de apel verificând temeinicia individualizării pedepsei penale în privința acestuia, a constatat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, instanța de apel a mai indicat că, prima instanță eronat a reținut ca circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției, or recunoașterea vinovăției, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, ori aceasta ar însemna că aceleiași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică.

Mai mult, instanța de apel a conchis că, prima instanță eronat a stabilit ca circumstanțe excepționale precum vârsta inculpatului, faptul că, acesta a păstrat la el substanțele narcotice pentru consum propriu, fiind depistat în scurt timp după dobândirea acestora, fapta comisă nu a fost însoțită de consecințe grave, inculpatul

a recunoscut vina în cele comise, or aceste împrejurări nu pot fi catalogate ca fiind excepționale.

La fel, instanța de apel a constatat că inculpatului Butucel Alexandru anterior i-a fost acordată o șansă în vederea corectării comportamentului său, însă acesta aflându-se în termenul de probă a comis o altă infracțiune, prin urmare încălcând obligația stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 16.06.2016.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat, casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, invocând că:

- instanța de apel a admis erori de drept cu privire la individualizarea pedepsei penale numite inculpatului Meriacri Petru și a modalității de executare;

- instanța de apel a admis apelul procurorului fără a menționa dacă admiterea este una integrală sau parțială;

- atât prima instanță cât și instanța de apel au omis să indice dacă au ținut cont de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, or, inculpații la momentul săvârșirii infracțiunii nu aveau împliniți 21 de ani;

- pedeapsa stabilită lui Meriacri Petru dar și modalitatea de executare a pedepsei, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită de el și impactul social al ei.

- în cazul lui Meriacri Petru nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea;

- Meriacri Petru nu a conștientizat pericolul social pe care îl prezintă fapta sa, nu se căiește sincer de fapta săvârșită și nu poate beneficia de clemența instanței împuternicite de a-i numi pedeapsa penală;

- pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni grave, instanțele naționale au deturnat în acest caz particular logica politicii punitive promovate de către autoritățile statului, inclusiv de către autoritatea judecătorească cu vocație de formare a practicii judiciare;

- instanța de apel era obligată să argumenteze motivat privind circumstanțele cauzei considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art.90 Cod penal;

- pedeapsa stabilită inculpatului Meriacri Petru nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu v-a constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-și însuși comportamente similare celui manifestat de către inculpat;

- instanța de apel, numind în privința inculpatului Butucel Alexandru

pedeapsa complementară obligatorie a admis o eroare de drept privind individualizarea acesteia;

- instanța de apel a numit în privința inculpatului Butucel Alexandru pedeapsa complementară obligatorie sub formă de privare de dreptul de a exercita activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani, aceasta în condițiile în care din actele cauzei penale nu rezultă că inculpatul ar deține o licență care i-ar permite desfășurarea activității farmaceutice sau că fapta pentru care a fost condamnat ar fi fost săvârșită în cadrul desfășurării unei activități farmaceutice;

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatului Meriacri Petru, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

6.1 La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Tampei Tatiana în numele inculpatului Butucel Alexandru, prin care a solicitat admiterea recursului motivând prin faptul că apărarea este de acord cu recursul procurorului doar în partea ce ține de stabilirea limitelor pedepsei cu închisoarea, or, nu este clară motivarea instanței de apel referitor la prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la data comiterii infracțiunii, inculpatul Butucel Alexandru avea vârsta de 18 ani și 18 zile, prejudiciul material a fost reparat, s-a căit sincer și a recunoscut vina.

Instanța de apel a cumulat parțial pedeapsa pentru o infracțiune care la momentul pronunțării nu mai cuprindea aceleași agravante care au fost stabilite în sentința judecătoreiei Buiucani din 14.06.2016 și condamnat în baza ei, or, a intervenit o situație mai ușoară pentru condamnat.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din alte motive decât cele indicate în recurs.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial decizia atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile

instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit mai menționează că recurentul, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume cazurile când *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar”* și *„s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit, reține că motivul – temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, confirmându-se temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal lărgit notează că, din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că atât prima instanță cât și instanța de apel corect au adoptat soluția de condamnare a lui Meriacri Petru și Burucel Alexandru, în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - *„păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”*, ce nici nu se contestă în recurs.

Colegiul penal lărgit menționează că argumentele recurentului în susținerea ideii precum că instanța de apel a admis erori de drept cu privire la individualizarea pedepsei penale numite lui Meriacri Petru și a modalității de executare, nu pot fi acceptate, or, acestea au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în decizia recurată(f.d. 240 – 242 v.I), pe care Colegiul lărgit le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, mai mult, instanța de recurs conchide că atât prima instanță în sentință(f.d. 164 – 165 v.I) cât și instanța de apel în decizie(f.d. 240 – 242 v.I) au motivat pe deplin indicând circumstanțele cauzei considerate atenuante și în corelație cu care date personale ale inculpatului Meriacri Petru au servit temei pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, motivare apreciată ca corectă și

însușită de instanța de recurs, în consecință, Colegiul penal lărgit conchide că nu poate fi acceptat argumentul recurentului precum că nici prima instanță nici instanța de apel nu a motivat aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, or, prima instanță a numit o pedeapsă cu suspendare condiționată a pedepsei cu închisoare, ținând cont de circumstanțele cauzei (inclusiv și vârsta inculpatului) (f.d. 164 – 164 v.I), pedeapsă menținută de instanța de apel ca una corectă și echitabilă, care la rândul ei este apreciată de către instanța de recurs ca o pedeapsă echitabilă prin care se va atinge scopul pedepsei penale.

Referitor la argumentul recurentului precum că ”Meriacri Petru nu a conștientizat pericolul social pe care îl prezintă fapta sa, nu se căiește sincer de fapta săvârșită și nu poate beneficia de clemența instanței de a-i numi o pedeapsa penală”, Colegiul penal lărgit statuează că aceasta reprezintă o concluzie a recurentului bazată pe o apreciere proprie a probelor și stărilor de fapt și de drept din dosar, opinie ce nu poate fi acceptată de instanța de recurs ordinar, or, inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer (f.d. 147 v.I), înaintând cererea (f.d. 143 v.I) în prima instanță prin care recunoaște vina și probele pe dosar și a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, (potrivit procesului verbal al ședinței din prima instanță din 24.11.2017 (f.d. 137 – 138 v.I)), la ce procurorul nu a avut obiecții.

Colegiul penal lărgit apreciază ca declarative alegațiile recurentului precum că ”instanța de apel a admis apelul fără a menționa dacă admiterea este una integrală sau parțială”, or, potrivit prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod penal: ”*Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total...*”, potrivit deciziei instanței de apel, atât în partea motivatorie (f.d. 236 v.I) cât și în partea dispozitivă (f.d. 245 v.I) instanța de apel a indicat corect, conform prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod penal ”admite apelul procurorului, casează parțial sentința”.

Instanța de recurs ordinar, apreciază ca inacceptabil și raționamentul recurentului precum că ”pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni grave, instanțele naționale au deturnat în acest caz particular logica politicii punitive promovate de către autoritățile statului, inclusiv de către autoritatea judecătorească cu vocație de formare a practicii judiciare”, or, recurentul s-a rezumat doar la invocarea declarativă a acestei idei fără a aduce careva argumente și probe în acest sens.

Instanța de recurs mai indică că, instanța de apel corect, fără a admite erori de drept privind individualizarea pedepsei în privința lui Butucel Alexandru, a numit pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani, așa cum a solicitat procurorul în apel (f.d. 159 v.I.) or, nu este nevoie ca inculpatul să dețină o licență în acest domeniu care i-ar

permite desfășurarea activității pentru a fi aplicată această pedeapsă complementară.

Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel greșit a aplicat prevederile art. 85 Cod penal în privința inculpatului Butucel Alexandru, sub aspectul că a motivat cumularea parțială a pedepselor, dar a aplicat cumularea totală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Butucel Alexandru, instanța de apel aplicând prevederile art. 85 Cod penal a indicat „În baza art. 85 Cod penal prin cumul de sentințe a adăuga parțial la pedeapsa numită lui Butucel Alexandru partea neexecutată a pedepsei principale și celei complimentare stabilite prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14.06.2016 și a-i stabili pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani închisoare...”.

În continuare, Colegiul penal lărgit constată din sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 iunie 2016(f.d. 40 – 43 v.I) că, Butucel Alexandru a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 3 ani închisoare, în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Conform deciziei instanței de apel(f.d. 232 – 245 v. I) atacată la moment, inculpatului Butucel Alexandru i s-a stabilit pedeapsa în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal – 2 ani închisoare, astfel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel indicând că în baza art. 85 Cod penal prin cumul de sentințe a adăugat parțial la pedeapsa numită pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14.06.2016, eronat i-a aplicat pedeapsa definitivă de 5 ani, or, în acest caz suntem în situația când s-a adăugat total(3+2=5) pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14.06.2016.

În acest sens, Colegiul penal lărgit a conchis că instanța de apel greșit a aplicat pedeapsa definitivă de 5 ani, or, prin cumul parțial al pedepselor urma să se numească pedeapsa definitivă mai ușoară.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat urmează a fi admis din alte motive decât cele indicate în recurs, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri noi în partea aplicării prevederilor art. 85 Cod penal în privința lui Butucel Alexandru, confirmându-se temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-a aplicat o pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale.

La aplicarea pedepsei definitive inculpatului Butucel Alexandru, Colegiul penal lărgit, ținând cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune nouă gravă cu o rezonanță socială sporită în termen de probațiune după aproximativ un an de la prima condamnare, de motivele invocate de instanța de apel în decizie la stabilirea pedepsei(f.d. 242 – 245 v.I), consideră inoportună aplicarea prevederilor art. 90, 70 alin. (3¹) Cod penal, în privința inculpatului Butucel Alexandru.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, casează în partea stabilirii pedepsei definitive conform art. 85 Cod penal, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018 și sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 21 decembrie 2017 în privința lui **Butucel Alexandru Alexei** rejudecă cauza în această parte, pronunțând următoarea hotărâre:

Conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe a adăuga parțial la pedeapsa aplicată prin decizie lui **Butucel Alexandru Alexei** partea neexecutată a pedepsei principale și celei complimentare stabilite prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 iunie 2016, stabilindu-i definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4(patru) ani 6(șase) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare în societățile comerciale legate de comerț pe termen de 1 (un) an și cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui **Butucel Alexandru XXXXX** urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei cu închisoare lui **Butucel Alexandru XXXXX** de calculat din ziua reținerii.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion